

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

SOSCRIPCIÓ

Castelló, al mes..... 0'25 ptas.
Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondència a la Administració

SE PUBLICA TOS ELS DIAPTES

No se tornen els originals en cara que no se publiquen

Regionalisme práctic

Passaren los temps dels fanatismes polítichs y personalistes; van desapareixent les recordances d'aquelles èpoques històriques en que no ja una agrupació de partit, ans també les mateixes famílies senyorals eren prou pà promoure moltes vegades altercats civils de tanta gruixa que enverinaven en seguides lluytes als pobles, y enramantse de una a d'atra regió esbargien la tristor y l'esglay per totes bandes.

Lo progrés de hui 'n dia ja no vol tindre res que vorer ab tot alló; un home il·lustrat no 's un enemich que pera donarse propi profit ens hatja de portarnos nosa; ans al contrari, que 's un depòsit de llúides iniciatives, de confortador treball y d'aconortants consells que ab la mida de ses coltivaes forces pot aljudarnos a dur ab més lleugerea les tasques de llavorança en les continues millores y comoditats d'una civilització que vá cap a munt.

Per aixó, donnat lo present estat de cultura 'n les societats, y ademés l'organització de les diferents colles polítiques nacionals, res millor que traure a rogle (pera que 'ls regionalistes se rescabalen de les pèrdues en que 'ls va abatollant la sarpa del Centralisme) la convenença d'annar introduint nostres ensenyances en l'esperit de tots els que professen qualsevol idea.

Hi ha que desenganyarse, cada ú vol lo que 's seu y encara que qüestions de diferent naturalea fassen a ú estar en aquest o l'atre partit, sempre li vindrà bé l'empeltarli dins lo cor l'entusiasme pels seus interessos de la comarca

aon naixqué o está avehinat. Y d'ahí, poch a poch, li se fa al indiferent o d'hasta adversari prendre gust a l'estudi de la nostra hui menysprehuada parla, fins que a força de treballarla la tingué ben mastegá.

N'oblidem que molts se moren de fam regionalista, per no tindre qui 'ls done pà 'n sa casa, y al annar a demanarlo a tèrra forastera, que s'alimente de lo nostre, s'emboliquen forçosament los emigrats en tot aquell podrimen d'opinions y conceptes equivocats respecte a los *provincianos*.

Lo criteri sustentat no te rés que vorer pera dir com diem ab tota convicció, que deu arreglarse alhora un partit regionaliste de sòca y arrèl, pur y llibert, qual missió sempre anant en sèt pams d'ulls, deu de ser fer en la nostra tèrra un escullit planter de comfres, aymadors de llurs institucions vernáculos progressives, ajuntar ab llaços federals, elements amichs d'idea que militen en conlloques de tota mena, per fi, annar acapolant arreu l'odi a lo nostre y afanyarnos en la propaganda pà que les sonsacaures enemigues no minven los avanços conquerits, alpujant fins als núvols del patriotisme la voluntat ferma de defèmpsar sense escuallarnos per rés del mon a nostra gloriosa Senyera.

EMILI CALDUCH.

Març, 1916.

VEU DE LA PLANA pronte publicará un folletí d'una obra del theatre regional.

Del moment

Dies de agitació son 'ls que van transcurrir en la present semana. Espanya tota—excepció feta d'aquells distrits que han segút acariciats per l'article 29—semble un abeller escarotat; tot pareix denunciar en el poble un esperit conscient y lliure qu's dispose a fer us de la funció política que mes dignifique y eleve la personalitat del home dins del ambient democrátich d'estos temps, el sufragi universal. En realitat ninguna manifestació exterior falte pera cubrir la norma qu'en atres paysos següeixen en estos actes de civisme, puix desde el mitin, fins les algaras y alborots, tot ho coneixen y practiquen, encara m'atreuich a dir, qu'els superen en lo molt que mos prometen fins que transcurrixquen les eleccions y se constituixquen les noves Corts; en una paraula, que aixó del pays dels bous y panderetes, no rese pera nosaltres en estos dies. ¿Pero responèm a este principi democrátich en lo coneiximent polítich y esperit conscient que requirix? No: les urnes electorals, no son mes que depositaries dels odis creats per els desbarajustes e immoralitats de les oligarquies dominants; casi tots—per el bon desig de fer alguna excepció,—emitixen el vot en mires mes a la humiliació y sacrifici del adversari, qu'en la confiança qu'els mereix la actuació de la persona qu'elegixen y les més de les voltes, sols se aspire al triomf pera obtindre la influencia neceraria qu'es necesite pera conculcar les lleys en benefici propi, y de ahí estes dos castes d'espanyols que, al calor dels dos partits constitucional, se van turnant en el favor oficial, que no es atre